

Sygn. akt I ACz 251/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący: SSA Anna Gawelko (spr.)

Sędziowie: SA Marek Klimczak

SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **S. R.**

przeciwko **R. R.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 18/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uwzględniając wniosek zawarty w pozwie o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej, udzielił zabezpieczenia roszczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości położonej w J., dla której Sąd Rejonowy w Jarosławiu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) i wpisanie tego zakazu w dziale III tej księgi wieczystej.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn.akt I Ns 503/11 wydanym w sprawie o podział majątku Sąd Rejonowy w Jarosławiu, wobec przydzielenia B. R. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego na Osiedlu (...) w J., zasądził od niego tytułem spłaty na rzecz powódki kwotę 76.738,50 zł wraz z odpowiednimi ustawowymi odsetkami. Postanowienie to zostało zaopatrzone w klauzulę wykonalności z dnia 15 lipca 2012r.

Z wniosku powódki Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jarosławiu prowadzi postępowanie egzekucyjne sygn.akt Km 1461/12, mające na celu wyegzekwowanie należności objętej powyższym tytułem wykonawczym. Egzekucja została skierowana do opisanego wyżej lokalu mieszkalnego, jednakże jak ustalono, w księdze wieczystej jako jego właściciel wpisany jest R. R.. Sąd Okręgowy przyjął, zgodnie z twierdzeniem pozwu i odwołując się do treści dołączonego do pozwu odpisu księgi wieczystej, że R. R. nabył przedmiotowy lokal mieszkalny od ojca B. R. (dłużnika powódki) na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności lokalu z dnia 9 marca 2012r., zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) przed notariuszem E. L., z ustanowieniem na rzecz zbywcy prawa dożywocia.

W tych okolicznościach powódka wystąpiła z pozwem przeciwko R. R. o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowy z dnia 9 marca 2012r. - w części co do przeniesienia przez B. R. na rzecz R. R. własności lokalu mieszkalnego.

Sąd Okręgowy uznał, w oparciu o dołączone do pozwu dokumenty, że istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że roszczenie powódki jest wiarygodne, jak też podzielił jej obawy co do możliwości zbycia lub obciążenia nieruchomości przez pozwanego, co uniemożliwiłoby jej egzekucję ze wskazanego składnika majątkowego. Tym samym, uznając że powódka spełniła przesłanki z art. 730 § 1 k.p.c, Sąd Okręgowy udzielił zabezpieczenia zgodnie z jej wnioskiem.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany R. R. domagał się jego uchylecia lub zmiany poprzez oddalenie wniosku powódki o udzielenia zabezpieczenia. Podniósł, że pozew jest bezzasadny, bowiem co prawda nabył on własność przedmiotowego lokalu, jednakże nie nastąpiło to aktem notarialnym z dnia 9 marca 2012r., który obejmował umowę ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności lokalu na rzecz jego ojca B. R. przez Spółdzielnię Mieszkaniową w J.. W konsekwencji niezasadne jest też udzielenie zabezpieczenia. Wskazywał również na wadliwe sformułowanie wniosku i rozbieżność pomiędzy jego treścią, a sentencją zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie powód domagał się jego oddalenia i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że Sąd Apelacyjny rozpoznając sprawę także merytorycznie, obowiązany jest brać pod uwagę stan sprawy istniejący w chwili orzekania (zob. art. 382 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - będący konsekwencją przyjęcia, że postępowanie odwoławcze polega na merytorycznym rozpoznaniu sprawy i orzeczenie sądu drugiej instancji musi opierać się na jego własnych i samoistnych ustaleniach faktycznych i prawnych).

O ile więc co do zasady rację ma pozwany, podnosząc że w sytuacji kiedy nie był stroną umowy, której dotyczył pozew w jego pierwotnym brzmieniu, wniosek o zabezpieczenie powództwa powinien być oddalony wobec braku uprawdopodobnienia roszczenia, jednakże w toku postępowania powódka pismem z dnia 10 lutego 2014 r. (k.47) zmodyfikowała żądanie pozwu, domagając się uznania za bezskuteczną w stosunku do niej umowy z dnia 18 kwietnia 2012r. zawartej w formie aktu notarialnego Rep.A. nr 2950/2012r. przed notariuszem E. G. - co do przeniesienia przez B. R. na rzecz R. R. własności lokalu mieszkalnego opisanego jak w pierwotnym żądaniu.

W odpowiedzi na to pismo pozwany odniósł się merytorycznie do zmodyfikowanego żądania.

Pozwany przyznał w zażaleniu, że B. R. będący jego ojcem przeniósł na jego rzecz własność opisanej z pozwie nieruchomości lokalowej, tyle tylko, że odbyło się to na podstawie innej umowy, niż wymieniona w pozwie. Kopia właściwej umowy została złożona przez niego do akt (akt notarialny z dnia 18 kwietnia 2012r. - k.51-52). Zmodyfikowane żądanie pozwu jest zgodne z treścią tej umowy. Pozostałe ustalenia, tj. co do posiadania przez powódkę wierzytelności wobec zbywcy, stwierdzonej tytułem wykonawczym, faktu prowadzenia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego dotyczącego tej wierzytelności wraz z próbą skierowania egzekucji do przedmiotowego lokalu mieszkalnego - nie były w zażaleniu kwestionowane. Z porównania daty postanowienia o podziale majątku z datą zbycia przez dłużnika przedmiotowego lokalu wynika, że w dacie zbycia miał wiedzę o ciążyącym na nim zobowiązaniu wobec powódki, którego nie realizował, czego dowodzi prowadzona przeciwko niemu egzekucja.

Na obecną więc chwilę roszczenie należy uznać za uprawdopodobnione. Nie ma też wątpliwości co do posiadania przez powódkę interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w rozumieniu art. 730¹ § 2 i 3 k.p.c, bowiem zbycie przez pozwanego przedmiotu umowy uczyniłoby bezprzedmiotowym jej powództwo o uznanie tej umowy za bezskuteczną.

Jakkolwiek też żądanie w przedmiocie zabezpieczenia zostało sformułowane w sposób mało precyzyjny, to jednak nie budzi wątpliwości intencja powódki, tj. uzyskanie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości oraz ujawnienia tego faktu w księdze wieczystej, zaś postanowienie Sądu Okręgowego jest z tą intencją zgodne.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzygnie Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 745 § 1 k.p.c).